

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Soudní Řízení](#) > [Trestní Věci](#) > [Justiční Spolupráce](#) > [Konfiskace](#)

Konfiskace

Konfiskace výnosů z trestné činnosti byla v Evropské unii dlouho vnímána jako jeden z nejúčinnějších nástrojů boje proti organizované trestné činnosti. Konfiskace se zaměřuje na boj proti hlavnímu důvodu existence zločineckých organizací, tj. proti maximalizaci zisku nedovolenými prostředky. Konfiskací se rozumí pravomocné soudní rozhodnutí, jenž vede k trvalému odnětí majetku.

Konfiskace na mezinárodní úrovni

Na mezinárodní úrovni existuje několik nástrojů na podporu konfiskace výnosů z trestné činnosti. Opravdový mezník, co se týče podpory konfiskace výnosů z trestné činnosti, představuje [Štrasburská úmluva](#) z roku 1990, kterou ratifikovalo všech 27 členských států EU. Jejím cílem je podpora mezinárodní spolupráce při identifikaci, vyhledávání, zmrazování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti. Tato úmluva byla doplněna a novelizována [Varšavskou úmluvou z roku 2005](#).

Konfiskace v Evropské unii

Evropská unie dlouho proklamuje důležitost konfiskace výnosů z trestné činnosti. S cílem zajistit jednotný přístup ke konfiskaci v rámci EU bylo v minulých letech přijato několik legislativních nástrojů EU. V současné době se EU zaměřuje na řádné provádění těchto nástrojů na vnitrostátní úrovni.

- V roce 2001 bylo přijato [rámcové rozhodnutí o zmrazení a konfiskaci](#) výnosů z trestné činnosti. Jeho účelem bylo zajistit společný minimální přístup členských států, pokud jde o trestné činy, u kterých by se mělo přistupovat ke konfiskaci. Obecným pravidlem je, že je-li trestný čin postížitelný trestem odnětí svobody s horní hranicí převyšující jeden rok, musí být podle vnitrostátního práva možné nařídít konfiskaci výnosů získaných daným trestným činem. Členské státy mají povinnost zavést systém pro konfiskace majetkových hodnot. Veškeré žádosti přicházející z jiných členských států se musí vyřizovat se stejnou prioritou, jaká se dostává opatřením v čistě vnitrostátních řízeních.
- [Rámcové rozhodnutí o konfiskaci](#) z roku 2005 má za cíl zajistit další stupeň harmonizace právních předpisů členských států v oblasti trestněprávní konfiskace.
- [Rámcové rozhodnutí o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci](#) zavádí pravidla, podle kterých justiční orgány jednoho členského státu uznají a vykonají příkaz ke konfiskaci na svém území vydaný příslušnými justičními orgány jiného členského státu. Částka získaná ze zabaveného majetku se rozdělí rovným dílem mezi vydávající a vykonávající stát.
- Příkazu ke konfiskaci často předchází zmrazení majetku. V roce 2003 bylo přijato [rámcové rozhodnutí o zajištění majetku nebo důkazních prostředků](#) s cílem umožnit příslušným soudním orgánům zajistit majetek na žádost soudních orgánů jiného členského státu (viz rovněž oddíl o [Zmrazení majetku a zajištění důkazních prostředků](#)).
- S cílem zefektivnit praktickou spolupráci mezi soudními orgány [rozhodnutí Rady o úřadech pro vyhledávání majetku](#) usiluje o budování neformální spolupráce mezi kontaktními místy členských států činnými v oblasti identifikace, vysledování a vyhledávání majetku získaného trestnou činností v rámci [sítě CARIN](#). Toto rozhodnutí ukládá členským státům zřídit nebo určit „úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti“, jejichž funkcí je usnadnit účinnou spolupráci a výměnu informací v oblasti vyhledávání

majetku.

- V roce 2014 byla přijata [směrnice](#), která má usnadnit státům EU konfiskaci majetku pocházejícího ze závažné a organizované trestné činnosti. Směrnice si klade za cíl zjednodušit stávající pravidla a zaplnit důležité mezery, kterých využívají organizované zločinecké skupiny. Zlepší schopnost států EU konfiskovat majetek, jenž byl převeden na třetí strany, usnadní konfiskaci majetku pocházejícího z trestné činnosti, a to i v případě útěku podezřelého, a zajistí, že příslušné orgány budou moci dočasně zmrazit majetek, u kterého hrozí jejich ztráta, pokud by nebylo přijato žádné opatření.
- V roce 2018 bylo přijato nařízení o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a konfiskaci. Používá se od 19. prosince 2020. Jeho cílem je usnadnit vymáhání majetku v přeshraničních věcech v EU. Nařízení se vztahuje na příkazy k zajištění a konfiskaci vydané členskými státy v rámci řízení v trestních věcech. Stanoví jasné a krátké lhůty pro vzájemné uznávání a výkon příkazů k zajištění. Zlepšuje práva obětí na navrácení majetku a odškodnění v přeshraničních věcech. Nařízení poskytuje záruky k zajištění toho, aby vzájemné uznávání příkazů k zajištění nebo konfiskaci bylo v souladu s Listinou základních práv EU. Používá se mezi členskými státy EU (s výjimkou Dánska a Irska) a nahrazuje rámcová rozhodnutí z let 2003 a 2006.
- Informace o příslušných orgánech a prohlášení členských států poskytuje [Evropská soudní síť](#).

■ Poslední aktualizace: 19/01/2023

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.